

Pietro Crovato , Nacrt oltara Gospe od Karmela iz 1814. godine (Arhiv Museo Correr, Mleci)
Pietro Crovato, Design for the altar of Our Lady of Mount Carmel from 1814 (Archive Museo Correr, Venice)

Alena Fazinić

Institut za povijesne znanosti Sveučilišta u Zagrebu
Odjel za povijest umjetnosti
(vanjski suradnik)

Izvorni znanstveni rad
predan 4. 1. 1991.

Oltar Gospe od Karmela u stolnoj crkvi u Korčuli

U četvrtoj ladi korčulanske stolnice, odnosno kapeli Sv. Roka, na pobočnom, sjevernom zidu veliki je oltar posvećen Karmelskoj Bogorodici i još nekolicini svetaca. Stariji su pisci držali da je izrađen po uzoru na stariji oltar iz prve polovice XVII. stoljeća. Naime biskupske vizitacije bilježe da je taj oltar bio drven, a da je imao kamenu menzu. Po otučenim zidnim pilonima među kojima стоји sadašnji oltar može se zaključiti da je nekadašnji bio veći, tj. širi.

Izgled oltara je sljedeći: na četiri stepenice podignuta je kama- na, barokna menza s intarzijama crvenkastog mramora, u sredini je veći medaljon uokviren kovrčavim viticama i lišćem te reljefom »Duše čistilišta«. S objiju strana medaljona reljefne girlande lišća i voća vezuju se uz volute koje krase uglove menze. Nad menzom je uzdignut jednostavan, gornji dio oltara, sastavljen od tri dijela sa četiri polustupa. Oni nose ravni stepenasti arhitrav, nad čijom je sredinom ovalni medaljon okružen volutama. U meduprostore stupova su poput triptiha postavljene tri slike. Smirene, upravo klasične linije oltara dosta su rijetke u XIX. stoljeću u Dalmaciji, a tu strogost još više ističe crno-bijela kompozicija cjeline: bijeli kamen stupova i arhitrava, a crna boja, odnosno kamen, pozadine dijela arhitrava i gornjeg medaljona.

Oltarne slike izveo je mletački umjetnik Carlo Ridolfi, koji se na središnjoj potpisao i datirao je s 1642. godinom. Tu su prikazani: na srednjoj slici u gornjem dijelu sjedi Bogorodica s Djetetom u naručju dijeleći škapulare, a u donjem su tri ukočena lika: sv. Petar sjedi u pozadini, pred njim stoji nagi Sv. Sebastijan te Sv. Fabijan s tijarom. Na uskim pobočnim slikama plastično, nalik skulpturama, modelirani su u nišama Sv. Lovro i Sv. Vicko u đakonskom ruhu. Svi spomenuti sveci imali su do početka XVII. stoljeća vlastite, posebne oltare u katedrali: onaj Sv. Petra bio je iz 1442, Sv. Lovre i Vicka iz 1532, a Sv. Fabijana i Sebastijana iz 1545. Korčulanski biskup Teodor Diedo odredio je 1623. da se navedeni oltari uklone, najvjerojatnije zbog dotrajalosti, a umjesto njih načini zajednički, što je, kako smo vidjeli, i učinjeno.¹

O postojećem oltaru Gospe od Karmela dosad je bilo malo poznatih podataka. Mjesni, stariji pisci spominjali su kao njegova autora domaćeg tehničara i sitnoslikara Josipa Zmajića (1801–1859), uz napomenu da je izведен skromnije no što je on predlagao.²

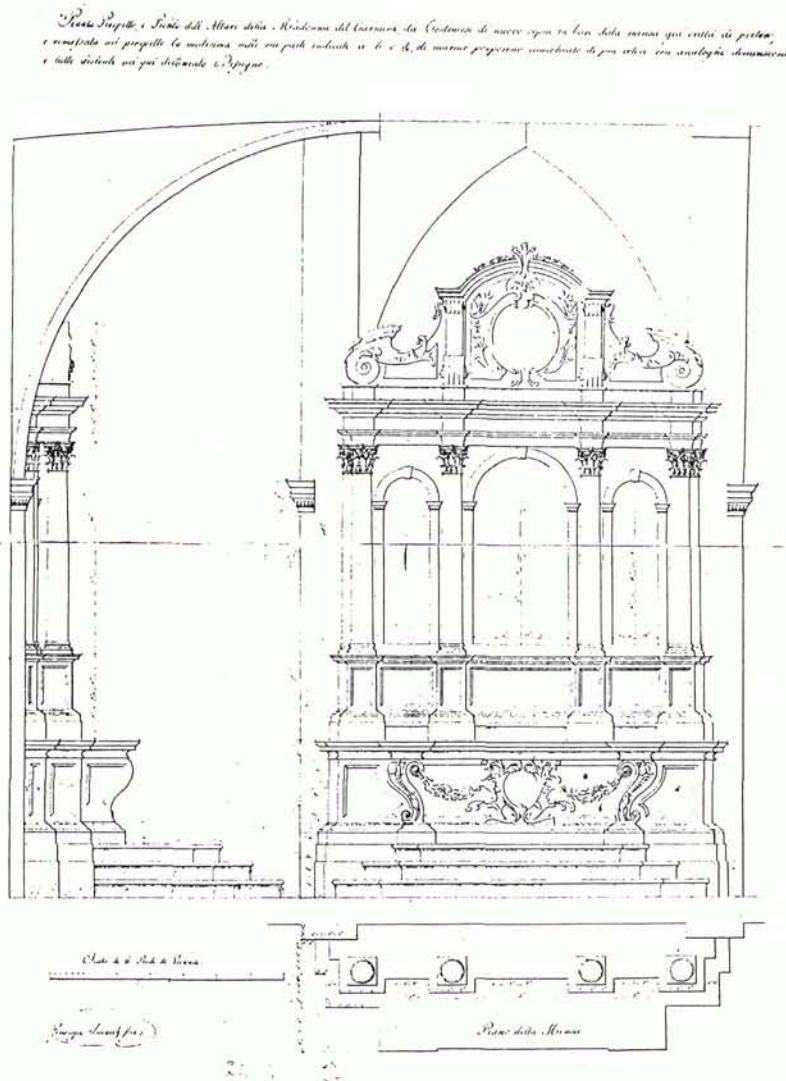
Iz nekih nedavno pronađenih isprava doznaće se ipak znatno više o povijesti gradnje ovog oltara.

U arhivu Muzeja Correr u Mlecima čuva se prijepis isprave na kojem piše da je original kod udovice Gradeninga Cornera.³ Tu je najprije pod nadnevkom 5. listopada 1814. spomenut nacrt za mramorni oltar koji njegov autor Pietro Crovato predaje Gasparu Boschi. Isti Crovato napravit će taj oltar za 2.000 lira i ukrcati ga na brod. Na ispravi nadalje pod nadnevkom 26. travnja 1815. stoji da su prokuratori Bratovštine duša čistilišta iz Korčule – kanonik Vicko Andrijić i Antun Boschi – prihvatali ponudu Pietra Crovate za podizanje mramornog oltara po njegovu nacrtu i gore navedenoj cijeni, što će nadzirati i izvršiti (isplatu) njihov zastupnik u Mlecima Alvise Corner. Tu izjavu uz spomenute potpisuje i kanonik Frano Bosnić-Kovačić, vikar Korčulanskog kaptola, a isto nanovo potvrđuje 9. rujna te godine. Uz ispravu je priložen i spominjani nacrt oltara, u njegovu je desnom donjem uglu potpis autora Pietra Crovata, a dodano je: Visto a Can. Fran. co Bosnich Covacic vicario Capit. Vinz. Can. Andrijich Proc. Cth. lis Antonio Boschi Proc. Laico.«

Na crtežu se nalazi oltar koji stoji na tri stepenice od svjetlijeg mramora. U središnjem istaknutom dijelu menze od svjetlog

Sažetak

U korčulanskoj katedrali podignut je oko sredine XIX. stoljeća veliki kameni klasicistički oltar Gospe od Karmela. Izveo ga je tršćanski majstor V. de Cecco. No još 1814. nacrt za isti oltar načinio Mlečanin Pietro Crovato. Četrdesetih godina XIX. stoljeća Korčulanin Josip Zmajić takoder je načinio nacrt za taj oltar. Ovdje su iznesene dosad nepoznate isprave i nacrti oko gradnje oltara.

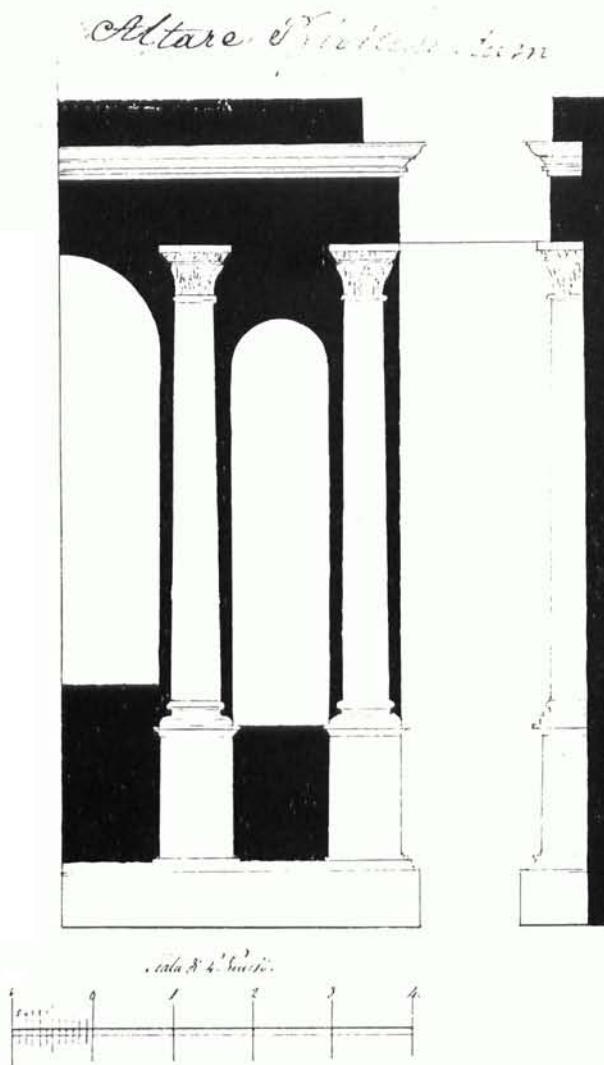
Josip Zmijić, Nacrt oltara Gospe od Karmela (Opatski arhiv, Korčula)
Josip Zmijić, Design for the altar of Our Lady of Mount Carmel (Abbatial archive, Korčula)

je mramora mali reljefni križ, a s obju strana plohe ispunja reljef golih muških i ženskih likova okružen plamenim jezicima (»Duše čistilišta«) kako uzdignutih ruku vapiju za spaseњjem. Menzu uz rubove krase stepenaste profilacije, a sa strana uvučeni dijelovi s pravokutnim ploham tamnog mramora. Gornji dio oltara podijeljen je sa četiri stupa u tri dijela, u kojima su prostori za slike. Stupovi počivaju na niskim, klasičnim bazama, a završavaju stiliziranim lisnatim glavicama. Postavljeni su na visoko podnožje ukrašeno naizmjeničnim pravokutnim poljima svjetlijeg i tamnjeg mramora, te profilacijom. Dva su središnja stupa od tamnog mramora, a vanjski od svijetlog. Nad stupovima se pruža profilirani uski svijetli arhitrav, a nad njim glatka greda od tamnog mramora te trokutni zabat. U njegovoj je sredini reljef s trokutom i kružnicom u kojima je »Božje oko«. Nad zabatom su tri plitke mramorne stepenice, na gornjoj sjede dva razigrana anđelčića, a dva veća andela stoje sa strana podržavajući nad svime veliku (pozlaćenu?) krunu i lisnati vijenac koji se spušta s obju strana.⁴

Crtež oltara izведен je precizno, vješto i stručno. Tako zasnovan neoklasicistički oltar bio je mnogo bogatiji od kasnije izve-

denog, gdje nema višebojnog mramora, pozlate i drugih ukrasa. Zbog čega oltar nije rađen po navedenom ugovoru, doznaće se iz nekih kasnijih isprava.

Uprava (»fabbriceria«) stolne crkve obratila se 1855. dubrovačkom biskupu dužim dopisom opisujući zbivanja oko gradnje novog oltara Gospe od Karmela. Tu se, među ostalim, kaže da je u katedrali drveni Gospin oltar za koji je još 1814. utvrđeno da ga treba zamijeniti novim, kamenim. U to je vrijeme nastojanjem kanonika Kuzme Antuna Andrijića za tu svrhu prikupljeno dosta novca. Jedan umjetnik iz Mletaka načinio je nacrt preuzevši i obvezu izvedbe oltara. Putem povjerljive osobe bio mu je čak i upućen novac, pa se uskoro očekivala isporuka narudžbe. Međutim, majstor je u toku rada umro, a ubrzo i naručitelj, ostavivši nesređenu svoju imovinu. Tijekom godina pokušavano je bez uspjeha vratiti bar dio uplaćene svete, pa je (pokojni već) kanonik Grgur Boschi, ne želeći da vjernici budu razočarani, potajno o vlastitu trošku naručio novi oltar. Nažlost, umro je ne dočekavši njegovo postavljanje. Uprava je ujedno zamolila biskupa za dozvolu da

V. de Cecco (?), Nacrt gornjeg dijela oltara Gospe od Karmela (Opatski arhiv, Korčula)

V. de Cecco (?), Design of the upper part of the altar of Our Lady of Mount Carmel (Abbatial archive, Korčula)

se konačno stari, dotrajali oltar ukloni, a podigne novi,⁵ što je vrlo brzo odobreno, pa je oltar konačno postavljen.⁶

Taj sadašnji oltar izrađen je i dopremljen iz Trsta, a ne iz Mletaka, kako stoji u ispravi crkvene uprave. Dr. Cvito Fisković našao je ispravu iz 1850. koja donosi podatke o njegovu autoru i troškovima. Iz toga je očito da ga je izveo tršćanski majstor V. de Cecco po narudžbi iz Korčule, da je stajao 730 forinti, a samo dio novca dao je Grgur Boschi, ostalo su priskrbili razni dobrotvoři koji podmiruju dugovanje za prijevoz, carinu i dr.⁷ Oltar je načinjen po novom nacrtu, koji je zadržao trodijelnu razdiobu gornjeg dijela, što su uvjetovale postojeće stare slike. Sačuvan je crtež dijela oltara i njegov presjek, izrađeni tušem i obojeni crno. Nisu potpisani, ali radio ih je stručan i vješt tehničar.

U ispravama crkvene uprave nadan je i veliki, prvobitni nacrt oltara, koji je izveo već spominjani Josip Zmajić. Iznad nacrtu piše: »Tlocrt, nacrt i presjek oltara Gospe od Karmela koji treba iznova sagraditi na podnožju već podignute kamene menze i označene na nacrtu u dijelovima kao a, b, c, d od crvena mra-

mora i u više boja s pripadajućim dimenzijama i svime razrađenim na ovdje priloženom crtežu.« Ispod crteža autor se potpisao.

Na nacrtu se vidi menza potpuno jednaka onoj sadašnjeg oltara. Gornji je dio sačuvao staru Croatinu zamisao podjele u tri dijela sa stupovima. Sve je ostalo neobarok, ukrašen profilacijama, kićenim okvirima, vijencima i sl. Istiće se teški gornji završetak oltara: nad širokim stepenastim vijencem velike volute okružuju središnji medaljon. Taj dio Zmajić uskladjuje sa starom menzom i vjerojatno ga je također zamišljao u raznobojnome mramoru. U to su vrijeme i drugdje po crkvama Dalmacije izrađivani slični neobarokni oltari. Tko je nacrt naručio i zašto nije izведен, može se samo nagađati. Pretpostavljajući da je to učinio Grgur Boschi, za kojega uprava crkve spominje da je »tajno« naručio oltar, vjerojatno je ocijenio da je izrada takvog oltara preskupa, te je odabrao jednostavniju, skromniju inačicu. Oltar je stoga naručio u Trstu i možda baš zahvaljujući toj činjenici korčulanska stolna crkva oko polovice XIX. stoljeća dobija suvremeniji i originalniji oltar klasicističkih linija.

Bilješke

1

Dr. Cvito Fisković, *Korčulanska katedrala*, Zagreb, 1939, str. 64.

2

O Josipu Zmajiću pisali su: **Ambroz Kapor**, *Graditelj i slikar Josip Zmajić*, Peristil, br. 18–19, Zagreb, 1975/76, str. 129–136; **dr. Cvito Fisković**, *Uz četiri nacrt Korčulanina Josipa Zmajića*, Zbornik za likovne umetnosti, br. 18, Novi Sad, 1982, str. 215–241.

3

Prijepis isprava u cijelosti glasi:

»3 Ottobre 1814

Altare di Marmo da costruirsi da me sottoscritto a norma del Disegno con le membrature dorate e marmi come in esso. Il disegno sudetto si consegna al Sig. r. Gasparo Boschi col quale si è convenuto il prezzo di Italiane Lire due mila dico (2000) intendendosi per il detto prezzo che l'altare medesimo dovrà essere da me perfezionato e posto in Barca. In fede di che

Curzola 1815: 26. Aprile

Li sottoscritti Aministratori della Pia Cassa del Purgatorio di questa Città dietro le ottenute autorizzazioni accetano la proposta fatta dal Sig.r Pietro Crovato per la costruzione di un Altare di Marmo e conforme al disegno oggi da essi vidimato e firmato e per il prezzo sopra annunciato salvo il di più o il di meno a genio di quanto potesse essere regolato e concluso in seguito col di loro benemerito agente in Venezia il Nob.11. Signor Alvise Corner.

Vincenzo Can.co Andrich Aministr.e Ecclesiast.o

Antonio Boschi Aministr.e Laico

Franciscus Can. Bosnich Covacich Ep. Sede vanan.

Vicarius Cap.lis. Curzulensis

Universis et singulis ad quod Nostrae pervenit fidem facimus atque testamur suprascripto ad. Rev. Dnum. Vincentium Andrich Canonum hujus Catlis. Ecclesia et Dnum. Antonium Boschi Administratris piarum purgantium Animarum talis esse quales si proprio charaete re fecerunt quorum publicis subscriptionibus hic adhibitur at ubique plena fides adhiberi potest.

Datum Curzule ex Vicariali Curia die nona settembris 1815

Franciscus Canonicus Bosnich Covacich Vicarius Capitularis«

...

(L'originale esiste presso la vedova Gradenigo Corner,

Museo Correr, Venezia

MS. Pd. 724/c VII

4

Posedujem samo crno-bijelu fotografiju opisanog nacrtu (bez informacije da li je obojena, što prepostavljam iz teksta citirana ugovora). Na temelju toga u opisu govorim o tamnom, svjetlom i drugom mramoru, iako može biti i raznobjjni, a također se spominju i pozlate, koje su karakteristične za klasicizam.

5

»Illustrissimo e Reverendissimo monsignore

In questa chiesa collegiale vi è l'altare della B. V. del Carmine che è di legno e fin dal anno 1814 si era riconosciuto il bisogno di sostituirne uno di marmo, motivo per cui furono in alora raccolte delle sustinenti

divote obblazioni proposte dalle zelanti cure del defunto canonico capitolare don Cosmo Antonio Andrich, In oltre quaranta anni dunque aveva il desiderio di provvedere questo nuovo altare di marmo per prevenire il crollo di quello di legno fracco e per procurare un magior lustro a questa chiesa. In fatti era stato fatto il relativo disegno ed un artefice di Venezia si era assunto l'impegno di eseguirlo. Più sarebbe ora inutile di dire che fu spedito il relativo importo che fu incaricata proba persona pella oportuna sua consegna e chi si attendeva soltanto la rimessa del suddetto altare. In istato di lavoro morì l'artefice poco dopo cessò di vivere anche il comisionato lasciando entrambi nel massimo disordine la loro facolta. Si fece il possibile per tanti anni onde ottenere almeno la restituzione d'una parte del danaro che era parti anticipato per tale acquisto ma riuschi vana ogni premura, anzi fu perduta per sempre ogni speranza.

Ma il benemerito defunto arciprete canonico don Gregorio Boschi non volle che questi fedeli rimanessero nella dolorosa dispiacenza di non veder paghigli ardento loro desiderii e quindi con un tratto della più rara e della più modesta generosità fece giungere segretamente da Venezia a tutte sue spese il tanto sospirato altare di marmo. Ciò permetteva due anni circa prima della immatura sua morte che lo strappo crudelmente delle viscere di questi suoi concittadini e figli rispettosissimi che lo ebbero per ben cinque lustri come loro pastore spirituale e che piansero e piangeranno sempre le distinte sue qualità. Ne ha potuto egli aver il vontento di veder collocato il nuovo altare che della sua pietà veniva elargito per maggior decoro di questa prediletta sua chiesa...

... La Fabbriceria quindi domanda il permesso di levare il vecchio e pericoloso altare di legno alla B. V. del Carmine in questa chiesa collegiale e collocare invece quello di marmo dichiarando che pella relativa spesa e già provveduto senza bisogno che la fabbriceria debba per tale oggetto incontrar il minimo dispendio...«

Ovome je priložen zapisnik sjednice Fabbricerie od 5. ožujka 1855. na kojoj je zaključeno da se zamoli biskup za dozvolu postavljanja novog oltara Gospe od Karmela, koji je nabavio don Gregorio Boschi (Opatski arhiv Korčula, svezak: Fabbriceria 1853–1857).

6

»N. 315

Alla spettabile Fabbriceria di Curzola

In evasione alla Rap. S.corr. N. 11 si dichiara nulla ostare per parte di questo Ordinariato che l'altare di legno dedicato alla B. V. del Carmine in quella Collegiata sia levato ed in vece suo collocato uno di marmo e che così venga corrisposto ai più desiderii di quella popolazione.

Dall'Ordinariato Vescovile, Ragusa li 16 marzo 1855

Tomaso Vescovo«

(Opatski arhiv Korčula, svezak: Fabbriceria 1853–1857).

7

Don Grgur Boschi, kanonik (1794–1854), bio je član ugledne veleposjedničko-trgovačke obitelji doseljene u Korčulu na početku XVIII. stoljeća sa Sicilije. Poslije ukinuća Korčulanske biskupije 1828. bio je biskupski vikar. Ta je obitelj imala u stolnoj crkvi i svoj oltar (naslijeden od obitelji Bartulović) posvećen Trima Kraljevima, a on se danas nalazi također u ladji Sv. Roka.

Dr. C. Fisković, *Kazališne i glazbene priredbe u Korčuli u XIX stoljeću*, Mogućnosti, br. 1, Split, 1975, str. 20 i 54.

Summary**Alena Fazinić****The Altar of Our Lady of Mount Carmel
in the Cathedral in Korčula**

In the middle of the 19th century a large stone classicist altar of Our Lady of Mount Carmel was erected in the Korčula cathedral. It was built by a Trieste master handicraftsman V. de Cecco. But, as early as 1814 the design for the same altar was made by a Venetian Pietro Crovato. In the eighteen forties Josip Zmajić from Korčula also made a design for that altar. So far unknown documents and designs concerning the building of the altar are presented here.